KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 23. november 2005

om den statsstøtteordning, Slovenien gennemfører i medfør af sin lovgivning om miljøafgifter på emissionen af kuldioxid

(meddelt under nummer K(2005) 4435)

(Kun den slovenske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2006/640/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i henhold til ovennævnte artikel ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

SAGSFORLØB

(1) De slovenske myndigheder informerede den 18. oktober 2002 Kommissionen om en statsstøtteordning, ifølge hvilken visse kategorier af virksomheder er berettiget til afgiftslempelser som led i den nationale CO_2-afgiftsordning. Kommissionen registrerede ordningen som sag SI 1/2003. Ordningen var tidligere blevet godkendt af Sloveniens nationale organ for statsstøtte i medfør af stk. 2, kapitel 3, i bilag IV til traktaten om Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse til Den Europæiske Union ([2]) (tiltrædelsestraktaten) på grundlag af EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse (miljørammebestemmelser) ([3]).

(2) Da oplysningerne var ufuldstændige, bad Kommissionen Slovenien om yderligere forklaringer, og ordningen kunne ikke optages på listen over eksisterende støtteforanstaltninger i tillægget til tiltrædelsestraktatens bilag IV.

(3) De slovenske myndigheder tilsendte Kommissionen yderligere oplysninger den 7. november 2002, den 1. april 2003, den 16. maj 2003, den 1. oktober 2003, den 4. februar 2004, den 1. juni 2004, den 17. september 2004 og den 28. september 2004. De slovenske myndigheder og Kommissionen mødtes to gange, nemlig den 24. november 2003 og den 8. marts 2004.

(4) I mellemtiden er der sket vigtige ændringer i EU-lovgivningen, som har haft følger for det slovenske CO_2-afgiftssystem:

— Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ([4]) (»direktivet om energibeskatning«)

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF ([5]) (»direktiv om emissionshandel«) og

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion ([6]),

som trådte i kraft på dagen for deres offentliggørelse.

(5) De slovenske myndigheder besluttede derfor at ændre deres afgiftsordning og meddelte Kommissionen udkastet til den nye forskrift. Kommissionen registrerede den nye ordning i juni 2004 under nr. N 402/2004.

(6) Kommissionen var ud fra de foreliggende oplysninger i tvivl om, hvorvidt visse dele af de to foranstaltninger SI 1/2003 og N 402/2004 var forenelige med fællesmarkedet. Den indledte derfor den 14. december 2004 den formelle undersøgelsesprocedure i medfør af artikel 4, stk. 4, og artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ([7]) og anmodede de slovenske myndigheder om at fremsætte deres bemærkninger (»beslutning om indledning af proceduren«). Et kort resumé af ovennævnte

([1]) EUT C 46 af 22.2.2005, s. 3.
([2]) EUT L 236 af 23.9.2003.
([3]) EUT C 37 af 3.2.2001, s. 3.
([4]) EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51.
([5]) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.
([6]) EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50.
([7]) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

beslutning om indledning af proceduren blev *offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende* den 22. februar 2005 ([8]). Alle interesserede parter blev opfordret til at fremsætte deres bemærkninger senest en måned efter offentliggørelsen.

(7) Efter indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure registrerede Kommissionen sag SI 1/2003 under sagsnummer C 47/2004 og sag N 402/2004 under sagsnummer C 44/2004.

(8) De slovenske myndigheder fremsatte, ved brev af 18. januar 2005, registreret den 20. januar 2005, deres bemærkninger vedrørende de tvivlsspørgsmål, Kommissionen havde givet udtryk for i sin beslutning om at indlede proceduren. Kommissionen forelagde den 4. april og den 7. juli 2005 de slovenske myndigheder følgende spørgsmål, som de besvarede ved brev af henholdsvis 17. maj og 8. august 2005.

(9) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra tredjemand.

(10) For at lette forståelsen af de ændringer, der blev indført med den nye forskrift, omfattede beslutningen om indledning af proceduren både den gamle ordning for afgiftslempelse (sag SI 1/2003) og den nye ordning (sag N 402/2004). Af hensyn til klarhed og sammenhæng omfatter nærværende beslutning begge sager, dvs. både C 44/2004 og C 47/2004.

A) *ORDNING C 47/2004 (TIDLIGERE SI 1/2003)*

1. BESKRIVELSE AF ORDNINGEN

(11) Støtteordningen er baseret på »*Uredbi o okoljski dajatvi za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida*« (forordning om miljøafgift på CO_2-udledninger) af 17. oktober 2002, som trådte i kraft i Slovenien i oktober (»forordningen«). Den nye, ændrede forskrift (ordning C 44/2004) trådte i kraft den 1. maj 2005 og afløste forordningen.

(12) I nærværende beslutning vurderer Kommissionen derfor forordningens forenelighed med fællesmarkedet for perioden 1. maj 2004 (dato for Sloveniens tiltræden til EU) til 1. maj 2005 (forordningens ophør).

(13) Forordningen indførte en afgift på grundlag af mængden af CO_2,-udledninger fra hvert enkelt anlæg. Den indeholdt tre kategorier af afgiftslempelser, som blev forelagt Kommissionen til godkendelse som driftsstøtte i medfør af miljørammebestemmelserne:

(i) Der kunne gives afgiftslempelser til virksomheder, som fremstiller el i kraftvarmeanlæg (CHP), hvis de kan opvise energibesparelser på mindst 5 % (bestående anlæg) eller 10 % (nye anlæg).

Kommissionen anså i sin beslutning om indledning af proceduren denne støtte for at være forenelig med EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

(ii) Den anden kategori af afgiftslempelser vedrørte alle anlæg, der var i drift i Slovenien før 1998, som gennemsnitligt udledte mindst 10 t CO_2 pr. år i perioden 1986 til 1998, og som havde anmodet miljøministeriet om emissionstilladelse inden 2002. Der gjaldt særlige reduktionssatser for følgende kategorier af støtteberettigede virksomheder:

— anlæg, der fremstiller varmeisoleringsmaterialer

— elværker, der leverer el til højspændingstransmissionsnet

— anlæg til transport af naturgas i gasnet

— fjernvarmeanlæg, for udledning af CO_2 som følge af brugen af fossile brændsler.

I sin beslutning om indledning af proceduren havde Kommissionen vurderet, at afgiftslempelser for elværker, som leverer el til højspændingstransmissionsnet (andet afsnit ovenfor), ikke udgør statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

Kommissionen indledte den formelle undersøgelsesprocedure over for alle de andre afgiftslempelser i denne kategori i medfør af artikel 4, stk. 4, og artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93.

(iii) Den tredje kategori af afgiftslempelser vedrørte store fyringsanlæg i elværker, der leverer el til højspændingstransmissionsnet, og som anvender indenlandsk kul som brændsel.

Ifølge Kommissionens beslutning om indledning af proceduren udgjorde denne foranstaltning ikke statsstøtte i medfør af EF-traktatens artikel 87, stk. 1, litra c).

(14) Kommissionen undersøgelsesprocedure drejede sig derfor først og fremmest om statsstøtteforanstaltningerne under punkt (ii) ovenfor.

2. DE MINIMIS-STØTTE

(15) Forordningen var stadig i kraft på datoen for Kommissionens beslutning om indledning af proceduren (14. december 2004). De slovenske myndigheder fremførte imidlertid i deres brev af 17. maj 2005, at de ikke siden datoen for modtagelsen af Kommissionens beslutning (22. december 2004) havde truffet administrative afgørelser

([8]) EUT C 46 af 22.2.2005, s. 3.

om CO_2-afgiftslempelser i medfør af forordningen. Den nye forskrift trådte i kraft den 1. maj 2005 og afløste forordningen.

(16) Efter anmodning fra Kommissionen (brev af 4. april 2005) fremsendte de slovenske myndigheder en liste over alle støttemodtagere, som i medfør af forordningen har modtaget støtte i form af afgiftslempelser efter datoen for Sloveniens tiltrædelse til EU, såvel som de pågældende beløb, indtil forordningens ophør (brev af 17. maj 2005).

(17) Af disse oplysninger fremgik det, at afgiftslempelserne i perioden 1. maj 2004 til 1. maj 2005 i alt beløb sig til 998 771 EUR, og at støtten var ydet til i alt 153 virksomheder. Ingen virksomhed havde modtaget mere end 100 000 EUR. Kun to virksomheder havde modtaget mere end 27 000 EUR, men ingen af dem over 100 000 EUR.

(18) De slovenske myndigheder fremfører derfor, at det støttebeløb, der er ydet under denne ordning — som følge af den kortvarige anvendelse af forordningen efter Sloveniens tiltrædelse — er lavere end det loft på 100 000 EUR, der er fastsat i artikel 2 i Kommissionens forordning om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte ([9]).

(19) De slovenske myndigheder har ved brev af 8. august 2005 nøje beskrevet ordningen for kontrol med *de minimis*-støtten i Slovenien. Ifølge disse oplysninger har Slovenien indført en ordning for kontrol og overvågning af støttetildeling efter *de minimis*-reglen ved at oprette et centralt register for *de minimis*-støtte i finansministeriets afdeling for overvågning af statsstøtte. Inden der ydes *de minimis*-støtte fra et hvilket som helst organ, skal denne afdeling undersøge, om betingelserne i Kommissionens forordning om *de minimis*-støtte er opfyldt. Centralregistret blev oprettet inden Sloveniens tiltrædelse.

(20) De slovenske myndigheder bekræftede ved brev af 8. august 2005, at støttemodtagere som følge af dette centraliserede system ikke har kunnet modtage støtte på over 100 000 EUR pr. modtager over en treårsperiode.

3. VURDERING

(21) De slovenske myndigheder indstillede straks anvendelsen af den omhandlede afgiftslempelsesordning på dagen for modtagelsen af Kommissionens beslutning om indledning af proceduren (22. december 2004). Nogle måneder senere, den 1. maj 2005, trådte en væsentligt ændret ny ordning i kraft. Den forordning, der vurderes i nærværende beslutning, har således været anvendt i Slovenien i et år efter tiltrædelsen — i virkeligheden dog mindre end 8 måneder (fra den 1. maj 2004 til den 22. december 2004).

([9]) Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte.

(22) Som følge af denne korte anvendelsesperiode er den støtte, der er godkendt som led i ordningen, lavere end det loft på 100 000 EUR pr. støttemodtager, som er fastsat i artikel 2 i Kommissionens forordning om *de minimis*-støtte.

(23) De slovenske myndigheder forpligtede sig ved brev af henholdsvis 17. maj 2005 og 8. august 2005 til at opfylde betingelserne i Kommissionens forordning om *de minimis*-støtte og beskrev deres overvågningsordning til sikring af reglernes overholdelse.

4. KONKLUSION

(24) Kommissionen konkluderer derfor, at foranstaltningen opfylder betingelserne i Kommissionens forordning om *de minimis*-støtte, og at den i henhold til forordningens artikel 2, stk. 1, må anses for ikke at udgøre statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

B) *ORDNING C 44/2004 (TIDLIGERE SI 402/2004): ÆNDRING AF ORDNING C47/2004*

1. BESKRIVELSE AF ORDNINGEN

(25) De slovenske myndigheder informerede ved brev, registeret den 1. juni 2004, Kommissionen om visse væsentlige ændringer i den slovenske lovgivning, som bl.a. førte til ændringer i forordningen om CO_2-afgifter, som havde været gældende fra 2002. Den nye række nationale forskrifter består af en ny lov om miljøbeskyttelse ([10]), en lov om ændring og supplering af loven om forbrugsafgifter ([11]) og en forordning om miljøafgifter på CO_2-udledning (»forordningen«), som trådte i kraft den 1. maj 2005.

(26) Forordningen viderefører princippet i det foregående CO_2-afgiftssystem: afgiften er baseret på den mængde CO_2, de enkelte anlæg udleder.

(27) Den indeholder tre afgiftslempelsesforanstaltninger, som Kommissionen har fået forelagt til godkendelse i medfør af miljørammebestemmelserne. Alle tre foranstaltninger gælder i 5 år: fra 1. januar 2005 til 31. december 2009

(i) Der kan gives afgiftslempelser til virksomheder, som fremstiller el i kraftvarmeanlæg (CHP), hvis de kan opvise visse energibesparelser.

Kommissionen anså i sin beslutning om indledning af proceduren denne foranstaltning for at være forenelig med EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). Foranstaltningen forelå ganske vist kun som udkast på tidspunktet for den nævnte beslutning, men de slovenske myndigheder erklærede i deres brev af 17. maj 2005, at den ikke var blevet ændret.

([10]) Ur.l. RS 41/2004.
([11]) Ur.l. RS 42/2004.

(ii) Den anden kategori af afgiftslempelser vedrører elværker, der leverer el til højspændingstransmissionsnet, og visse store fyringsanlæg, omhandlet i forordningens artikel 23.

Hvad elværkerne angår, vurderer Kommissionen i sin beslutning om indledning af proceduren, at foranstaltningen ikke udgør statsstøtte. Hvad store fyringsanlæg angår, mener Kommissionen, at afgiftslempelsen er forenelig med EF-traktaten.

(iii) Ifølge forordningsudkastet, som forelagt Kommissionen forud for dennes beslutning om at indlede proceduren, er alle operatører, der leverer el til højspændingstransmissionsnet, men som ikke er energiintensive virksomheder og heller ikke omfattet af en frivillig miljøaftale eller kvotehandelsordningen, berettiget til en afgiftslempelse på 43 % i 2005, som nedtrappes med 8 procentpoint hvert år. Fjernvarmeværker i samme situation er berettiget til en afgiftslempelse på 26 % i 2005, som nedtrappes med 8 procentpoint hvert år.

Kommissionen udtrykte i sin beslutning om at indlede proceduren tvivl om, hvorvidt denne foranstaltning var forenelig med fællesmarkedet, og indledte den formelle undersøgelsesprocedure i medfør af artikel 4, stk. 4, og artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93. Denne kategori af afgiftslempelser er den eneste i det nye forordningsudkast, som er genstand for Kommissionens undersøgelsesprocedure vedrørende statsstøtte.

(28) De slovenske myndigheder ændrede forordningsudkastet på grundlag af Kommissionens beslutning om indledning af proceduren. I den endelige udgave af forordningen, som trådte i kraft i maj 2005, erstattes denne kategori af afgiftslempelser med følgende kategorier:

(29) Virksomheder omhandlet i forordningens artikel 18, tredje afsnit, der deltager i EU's emissionshandelsordning i medfør af direktivet om emissionshandel, og som ikke er energiintensive, er berettigede til afgiftslempelser som led i det nationale CO_2-afgiftssystem.

(30) Virksomheder omhandlet i artikel 18, fjerde afsnit, som indgår frivillige miljøaftaler, er også berettigede til afgiftslempelser.

(31) Satsen for afgiftslempelser nedtrappes med 8 procentpoint hvert år:

— 2005: 43 %,

— 2006: 35 %,

— 2007: 27 %,

— 2008: 19 % og

— 2009: 11 % afgiftslempelse.

Det sidste år for afgiftslempelse er 2009: fra 2010 er afgiftslempelse ikke længere mulig.

(32) Fjernvarmeværker er berettiget til en afgiftslempelse på 26 % i 2005, som nedtrappes med 8 procentpoint hvert år.

2. VURDERING

(33) De slovenske myndigheder anmeldte støtteforanstaltningen til Kommissionen, inden den trådte i kraft.

(34) Den foranstaltning, der er genstand for Kommissionens undersøgelse, er især baseret på forordningens artikel 18, tredje og fjerde afsnit, og artikel 22 til 24. Forordningen trådte i kraft under Kommissionens undersøgelsesprocedure, men de slovenske myndigheder fremførte i deres brev af 17. maj 2005, at artikel 18, fjerde afsnit, og artikel 23 og 24 først ville træde i kraft efter godkendelse fra Kommissionen. Hvad disse artikler angår, har de derfor opfyldt deres forpligtelser efter EF-traktatens artikel 88, stk. 3, og artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93.

(35) De foranstaltninger til godtgørelse af afgifter, der er genstand for Kommissionens undersøgelsesprocedure, kan imidlertid også baseres på forordningens artikel 18, tredje afsnit, og artikel 22. Efter de slovenske myndigheders opfattelse ([12]) var disse artikler bragt i overensstemmelse med EF-traktaten efter Kommissionens beslutning om indledning af proceduren, og de udsatte derfor ikke ikrafttrædelsen heraf, indtil Kommissionens endelige godkendelse forelå. Disse artikler gælder således fra 1. maj 2005, hvilket er ensbetydende med overskridelse af artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93.

2.1 *Forekomst af støtte i den i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, nævnte betydning*

(36) Kommissionen mener, at de ændringer, de slovenske myndigheder har indført i afgiftslempelsesforanstaltningen efter beslutningen om indledning af proceduren, på ingen måde ændrer vurderingen i beslutningen om indledning af proceduren, hvad angår forekomsten af støtte i den i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, nævnte betydning. Kommissionen finder derfor, at foranstaltningen udgør statsstøtte i den i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, anførte betydning.

2.2 *Støttens forenelighed med EF-traktaten*

(37) Kommissionen fastslår, at de slovenske myndigheder har udformet ordningen på grundlag af miljørammebestemmelserne og direktivet om energibeskatning.

Forenelighed med miljørammebestemmelserne

(38) Kommissionen vurderer navnlig, om foranstaltningerne er forenelige med punkt 51.2 og punkt 51.b), første afsnit, i miljørammebestemmelserne. Det slovenske CO_2–afgiftssystem blev indført i oktober 2002. Ifølge punkt 51.2

([12]) Jf. de slovenske myndigheders brev af 17. maj 2005.

kan bestemmelserne i punkt 51.1 derfor kun anvendes, hvis følgende to betingelser begge er opfyldt:

(a) den pågældende afgift har en mærkbar positiv virkning på miljøbeskyttelsen. Princippet i det slovenske afgiftssystem er, at virksomheder med store CO_2-udledninger beskattes højere end virksomheder med mindre CO_2-udledninger. Et sådant afgiftssystem er et incitament for virksomhederne til at tage større hensyn til miljøet og dermed udlede mindre CO_2. Kommissionen mener derfor, at den første betingelse i punkt 51.2 er opfyldt.

(b) undtagelserne til fordel for modtagervirksomhederne skal være fastlagt ved vedtagelsen af afgiften. De kategorier af støttemodtagere, der er omhandlet i den første retsakt fra 2002 om CO_2-afgifter, er meget større end de kategorier, som den her behandlede forordning omfatter. Ændringerne er indført som følge af Sloveniens tiltræden af EU og deraf følgende ændringer i gældende lovgivning. Kommissionen mener ikke, at disse ændringer har påvirket undtagelsernes art og tilgrundliggende princip, men at de blot har mindsket antallet af støttemodtagere i overensstemmelse med de relevante EU-forskrifter.

(39) Kommissionen mener derfor, at også den anden betingelse i punkt 51.2 i miljørammebestemmelserne er opfyldt.

(40) I lyset af overstående og i overensstemmelse med punkt 51.2 i miljørammebestemmelserne kan bestemmelserne i punkt 51.1 anvendes på denne foranstaltning.

(41) I medfør af punkt 51.1.b), første afsnit, kan Kommissionen, hvis lempelsen vedrører en EF-afgift, godkende en undtagelsesperiode på højst 10 år, hvis det af virksomhederne faktisk betalte beløb efter fradrag stadig er højere end EF-minimumsbeløbet.

(42) Ifølge direktivet om energibeskatning skal energiafgifterne i medlemsstaterne være harmoniseret fra den 1. januar 2004. I overensstemmelse med artikel 4 i nævnte direktiv mener Kommissionen, at det slovenske afgiftssystem, som er baseret på den mængde CO_2, virksomhederne udleder, beskatter energiprodukter som defineret i artikel 2 i direktivet om energibeskatning, og at det dermed falder ind under direktivets anvendelsesområde. Det slovenske afgiftssystem vedrører således en EF-afgift som omhandlet i miljørammebestemmelsernes punkt 51.1.b), første afsnit.

(43) Lempelsen gælder kun for en periode på under 5 år, dvs. mindre end fristen i punkt 51.1.

(44) Da der anvendes forskellige afgiftsniveauer i Slovenien for forskellige brændsler, afhænger den afgiftssats, et givet anlæg skal betale, af, hvilken form for brændsel det anvender til sin drift. Kommissionen kan derfor ikke i forvejen kontrollere og sikre sig, at minimumsafgiftsniveauerne, som fastsat i direktivet om energibeskatning, overholdes for hvert anlægs vedkommende. De slovenske myndigheder forpligtede sig på ny ved brev af 17. maj 2005 til, at de for begge kategorier af støttemodtagere vil sikre, at den afgift, de skal betale efter lempelsen, vil være højere end Fællesskabets minimumsafgift, som fastsat i direktivet om energibeskatning. Da afgiftslempelse gives i form af afgiftsgodtgørelse, kan det kompetente nationale organ kontrollere overensstemmelsen med det harmoniserede minimumsniveau for hvert enkelt anlæg, inden det foretager tilbagebetalingen.

(45) Kommissionen tager også hensyn til nedtrapningen af afgiftslempelserne, som fører til betydeligt mindre lempelser hvert år.

(46) I lyset af ovenstående mener Kommissionen, at betingelsen i punkt 51.1.b), første afsnit, er opfyldt, dvs. at det af virksomhederne faktisk betalte beløb efter fradrag stadig er højere end EF-minimumsbeløbet.

(47) Betingelserne i miljørammebestemmelsernes punkt 51.1.b), første afsnit, er således opfyldt for begge kategorier af støtteberettigede virksomheder.

Forenelighed med direktivet om energibeskatning

(48) Ifølge artikel 17, stk. 1, i direktivet om energibeskatning kan medlemsstaterne, under overholdelse af minimumsafgiftssatserne, kun give afgiftslempelser til energiintensive virksomheder eller til virksomheder, der har indgået en særlig aftale om opfyldelse af miljømålsætninger, eller som deltager i emissionshandelsordningen.

(49) Støtteberettigede virksomheder, som er omfattet af forordningens artikel 18, tredje afsnit, skal deltage i EU's emissionshandelsordning under direktivet om handel med emissionskvoter ([13]) for at kunne modtage støtte i form af afgiftslempelse.

(50) Støtteberettigede virksomheder, som er omfattet af forordningens artikel 18, fjerde afsnit, skal indgå miljøaftaler for at kunne modtage støtte i form af afgiftslempelse. Det miljømål, de støtteberettigede virksomheder skal nå som led i en miljøaftale, består i en nedskæring af CO_2–emissionerne på 2,5 % inden udgangen af 2008 i forhold til emissionerne i referenceperioden (1999 til 2002).

([13]) Se fodnote 3.

(51) I lyset af ovenstående mener Kommissionen, at begge kategorier af afgiftslempelser er forenelige med kravene i direktivet om energibeskatning -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Afgiftslempelsesforanstaltningerne i den slovenske forordning om miljøafgifter på CO_2-udledninger, der trådte i kraft den 1. maj 2005, er forenelige med EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

Artikel 2

Denne beslutning omfatter afgiftslempelser, der ydes på grundlag af forordningen, indtil den 31. december 2009.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Republikken Slovenien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23 November 2005.

På Kommissionens vegne
Neelie KROES
Medlem af Kommissionen